

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De periculo amittendi Deum. Cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

& amplissimam mercedem meam. O merces magna nimis, pro qua laborauerunt omnia corda nobilia fortissimorum militum, qui de bello pacem, quæ superat omnem sensum, acceperunt! Quis mihi det consortium tam inæstimabilis consolationis, vt ascendens de terra deserta, & inaquosa, mergat in abyſſo voluptatis Dei? Ego laborabo clamans donec aperiat mihi via ligni vitæ, quam requirit anima mea.

De periculo amittendi Deum.

CAP. III.

O Summum, & amabilissimum bonū, Deus meus, & inuictissima fortitudo mea, in quanto periculo versor perdendite! Aduena ego sum in terra aliena, per quam ambulo, & multi latrones insidiatur mihi habenti thesaurum in vasis fictilibus, quem porto ad ciuitatem Ierusalē, quæ est dulcissima patria mea. Væ mihi, quia occurrunt mihi occasiones innumerabiles, quibus sollicitor ad relinquendā amicitiam tuam optatissime Deus cordis mei! Labores, tentationes, distractiones, & multa incitamenta peccandi vexant

me,

me, vt cum difficultate conseruem preti-
osissimam gratiam tuam, & facile capiar
laqueis delectationum, quas generat mū-
di figura. Quid ergo, faciam, vigilantissi-
me custos hominum, cupiens sic transire
per bona temporalia, vt non amittam æ-
terna? Sed iam in schola mansuetorum,
& humilium, cum quibus est conuersatio
tua, docuisti me, vt tollerem suaue iugum
tuum, & discerem esse mitis, & humilis
corde ad exemplar incarnati filij Dei. Hęc
est eruditio tua, Magister, qui habes verba
vitæ. Hęc est sapientia paruulorum, qui,
cū sint paruuli in oculis suis, crescunt ad
mensuram plenitudinis tuæ, & protegen-
te te eripiūtur, sicut passeret, à laqueo ve-
nantium, & custodiuntur quasi pupilla o-
culi tui. Interim ergo dum timor perden-
di te sollicitat animam meam, memor e-
ro scholæ tuæ, ô Fili Dei Altissimi, & vi-
uere curabo sub vmbra alarum tuarum,
& dicam: Erue à framea inimici Deus a-
nimam meam, & de manu canis vnica
vitam meam. Salua me, ô fortissime, de
ore leonis, & à carnibus vnicornium que-
rentium perdere salutem meam. Et quia
in me ipso sentio aliam legem repugnan-
tem legi mentis meæ, obsecro te, ô potēt-
issime, libera pauperulam creaturam

tuam à seipsa, ne pereat in periculoso valde prelio passionum suarum, quæ quasi tigres famelicæ currunt ad illicitas prædas suas. Si audieris Domine orationem serui tui, in qua prosternitur tibi adorans infinitam Maiestatem tuam, sacrificabo tibi ardentia igne tuo viscera mea, & cantabo in æternum super mel dulcissimas misericordias tuas.

De æstimatione gratiæ Dei.

CAP. IV.

SI linguis hominum loquat & Angelorum, ô fili Dei viui, & sapientia æterni Patris tui, non potero dignè æstimare magnitudinem, altitudinem & decorem gratiæ tuæ. O Domine, si dignaretur infinita bonitas tua erudire me ignoran-tem, vt cognoscerem diuitias eius, & amarem formam illam quæ est participatio formæ Dei: Domine ex ijs, quæ docuisti me balbutiens dicam, quæ vtcumque conferant ad æternam laudem tuam. Quid est Domine, quale bonum est diuina gratia tua, nisi candidissima vestis, & corona dulcissime pulchritudinis, qua ornatur anima iusti sponsa tua? Est ornamentum